

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Ἡ ἀβεβαιότης τῆς εὐτυχίας εἶνε σκληροτέρα ἢ τῆς δυστυχίας ἢ βεβαιότης.

Κοιμάται ἄνευ ὄνειρων μόνος ὁ ζῶν ἄνευ ἐλπίδων.

Ἄν τὰ ὄνειρα ἡμῶν πάντα ἐπραγματοῦντο, εὐθύς θὰ ἐπαύομεν ὄνειρευόμενοι.

Τὸ κάλλος ὡς ὁ ἀδάμας ἀκτινοβολεῖ πλειότερον ὅταν περιβάλλεται ὑπὸ χρυσοῦ.

Μόνος ὁ ἔχων καρδίαν ἐνθυμεῖται—τὸ πνεῦμα εἶνε ἐπιλήθμον.

Πολλάκις δύο λύπαι ἐνούμεναι ἀποτελοῦσι μίαν χαράν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἄγγλος ἑκατομμυριοῦχος, ὁ κ. Φαίυ, κατοικῶν ἐν Γουαναξουάτῳ τοῦ Μεξικίου, ἤρξατο τῆς οἰκοδομῆς μεγαλοπρεποῦς ἐναερίου ἀνακτόρου, ὅπερ θέλει ἔχει ὕψος ἑκατὸν μέτρων καὶ θὰ περιστοιχίζετα ὑπὸ κήπων ἀπεράντων, ἀναμνησκόντων τοὺς περιφήμους «κρεμαστοὺς κήπους» τῆς Βαβυλῶνος, εἰς οὓς ἡ ἀνάβασις θὰ γίνετα διὰ γιγαντιαίου ἀνελευστῆρος. Τὸ ἐναερίον ἀνάκτορον, ὅπερ θὰ ὀνομασθῆ «Ἀνάκτορον τῆς Σεμιράμιδος», θὰ διατελῆ εἰς τηλεφωνικὴν συγκοινωνίαν πρὸς τὴν πόλιν, τὸ ὕδωρ δὲ θὰ διοχετεύετα ἐν αὐτῷ ἐκ πηγῆς, ἣν ἠγγόρασεν ὁ κ. Φαίυ. Τὸ περιεργότερον εἶνε ὅτι τὸ ἀνάκτορον τοῦτο, ὅπερ θὰ ὑποβαστάσῃ γιγαντιαία σιδηραὶ στήλαι, θὰ κατασκευασθῆ καθ' ὀλοκληρίαν ἐκ . . . ναστοχάρτου!

Τὸ ἐν Παρισίῳ ἱστορικὸν μουσεῖον τῆς πόλεως ἀπέκτησεν ἐσχάτως περίεργον ἀντικειμένον: βόστρυχον ἐκ τριῶν τῆς κεφαλῆς τοῦ Ροβεσπιέρρου, ἐγκλεισμένον ἐντὸς μεταλλίου, ἐφ' οὗ ὁ μαρτυρικὸς στέφανος περιβάλλει τὸν θυρεὸν τῆς Ἰσότητος, φέροντα ἐγκεχαραγμένην τὴν ἡμερομηνίαν τῆς δολοφονίας τοῦ φοβεροῦ δημεγέρτου. Τὸ περίεργον τοῦτο λείψανον ἀνήκειν εἰς τὴν ἀδελφὴν τοῦ Ροβεσπιέρρου ἢς ἀποθανούσης περιῆλθεν διαδοχικῶς εἰς ἄλλους. Οἱ νῦν δὲ κάτοχοι αὐτοῦ τὸ ἐδώρησαν εἰς τὸ ἱστορικὸν μουσεῖον τῆς πόλεως τῶν Παρισίων.

Ἐὰν ἡδυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν ἀμερικανικὴν τινα ἐφημερίδα, ἐν Βουκουρεστίῳ αἱ ἐπισκέψεις τῆς πρώτης τοῦ ἔτους γίνονται κατὰ τρόπον ὅπως πρωτότυπον. Ἐν τινι μεγάλῃ πλατείᾳ, ἣτις καλεῖται Ἄγρορὰ τῶν Ἐπισκεπτηρίων, συναθροίζονται οἱ ὑπηρεταὶ ὀλοκληροῦ τῆς πόλεως, φέροντες κἀνίστρα πλήρη ἐπισκεπτηρίων. Ἐκαστος ὑπηρετῆς ἐκφωνεῖ τὸ ὄνομα τῶν κυρίων τοῦ διαδοχικῶς, πάντες δ' οἱ ἄλλοι ὑπηρεταὶ τῶν προσώπων τῶν εὐρισκομένων εἰς σχέσιν μετ' αὐτῶν προσέρχονται καὶ ἐπιδίδουσι τὰ ἐπισκεπτηρία τῶν, τοποθετούμενα ἐν ἰδιαιτέρῳ διαμερίσματι

τοῦ κἀνίστρου: «Οὕτως ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν ἐπισκεπτηρίων», ἐπιλέγει ἡ ἀμερικανικὴ ἐφημερίς, «γίνεται ἀκόπως καὶ εὐχαρίστως διὰ πάντας. Ἀδρότης καὶ ἄνεσις ἱκανοποιοῦνται ἀμφοτέρωθεν.» Εἶνε τῷ ὄντι περίεργον πῶς γράφεται ἡ ἱστορία ἐν Ἀμερικῇ!

Μὴ ἀρκοῦμενοι εἰς τὰ ἐφευρεθέντα μέχρι τοῦδε παντοῖα εἶδη ποδηλάτων, οἱ ἐρασταὶ τῆς ποδηλασίας ἐπενόησαν τὸ ἰστιοφόρον ποδήλατον. Ἄγγλος τις μετὰ τῆς συζύγου του ἀναχωρήσαντες τὴν πρωίαν ἐκ τῆς γαλλικῆς πόλεως Honfleur ἐπὶ ὀχήματος τοιούτου ἀφίκοντο τὴν ἑσπέραν εἰς Ρουάν, διαδραμόντες 72 χιλιομέτρα. Ἄμα ὡς ἐπὶ λεωφόρου τινός ὁ ἄνεμος ἦτο εὐνοϊκός, οἱ ἐπιβάται τοῦ ποδηλάτου ἀνεστήλουν μικρὸν ἰστὸν ἐκ ξύλου βαμβοῦ, ἀνεπετάννουν τὸ ἰστίον καὶ τὸ ποδήλατον ἐταξείδευε . . . πλησίον. Καὶ εἰς αὐτὰς τὰς ἀνωφερίας ἢ κινήσεις τῶν κινητηρίων ποδῶν ἀντικαθίστατο ὑπὸ τοῦ ἰστιῦ. Ἐὰν ὁ ἄνεμος ἔπνεεν ἐναντίως, ἰστὸς καὶ ἰστίον ἀνηρτῶντο κατὰ μῆκος τοῦ ποδηλάτου καὶ τὸ ποδήλατον ἐκινεῖτο διὰ τοῦ συνήθους τρόπου.

Ὅπως εἰδικῶς θέλει συμμετάσχει ἡ πόλις τῶν Παρισίων τῆς παγκοσμίου ἐκθέσεως τοῦ 1889. Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐψήφισε πίστωσιν 700,000 φράγκων πρὸς ἀνέγερσιν δύο μεγαλοπρεπῶν περιπτερών, ἐν οἷς ὁ Δῆμος θὰ ἐκθέσῃ τὰς συλλογὰς. Μεταξὺ τῶν ἐκτεθησομένων ἀντικειμένων συγκαταλέγονται τὰ ἔκτυπα ὑποδείγματα τῆς Σορβόννης καὶ τῆς ἱατρικῆς Σχολῆς. Τέσσαρα μεγάλα σχεδιογραφῆματα παριστῶσι ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τοὺς Παρισίους κατὰ τὸ 1789 καὶ 1889. Δέκα ωραιότατα καὶ ἀκριβέστατα ὑδατογραφία παριστῶσι τὴν γειτονιάζουσαν πρὸς τὰ ὄχυράματα ζώνην τῆς πόλεως, ἣτις διατελεῖ ἐν πλήρει μεταμορφώσει. Ἡ ὑπηρεσία τῆς ὑγεινῆς τῆς πόλεως θὰ ἐκθέσῃ ἐν τῷ κήπῳ, τῷ περιβάλλοντι τὰ περίπτερα τοῦ Δήμου, δύο ὑποδείγματα οἰκιῶν, τῆς μὲν κατεσκευασμένης ὑφ' ὅλους τοὺς ὄρους τῆς ὑγεινῆς, τῆς δ' ἐτέρας οὐχί. Φωτογραφία, σχεδιογραφῆματα, σχέδια θὰ ἐξικονομίζωσι τὰς προόδους τὰς ἐπιτελεσθείσας κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν ἐν τοῖς διαφόροις τῆς πρωτευούσης ὑπηρεσίαις.

Ἐν Ἐδιμβούργῳ θὰ ἀνεγερθῆ προσεχῶς τὸ ἱπποδρόμιον, ὅπερ κατεστράφη ἐσχάτως ἐκ πυρκαϊᾶς. Τὸ νέον ἱπποδρόμιον οὐ ἡ δαπάνη δὲν θὰ ὑπερβῇ τὰς 125,000 φράγκων, μολονότι θὰ περιλαμβάνη τρισχιλίους θεατὰς, θὰ ἀνοικοδομηθῆ ἀποκλειστικῶς δι' ὑλῶν ἀφλέκτων· αὐτὰ τὰ ἐδώλια τῶν θεατῶν θὰ ἐπιχρισθῶσι δι' ὕλης, μὴ ὑποκειμένης εἰς ἀνάφλεξιν. Θεωρεῖται δὲν θὰ ἔχη τὸ ἱπποδρόμιον, ἡ αἴθουσα δ' αὐτοῦ θὰ ἔχη ἀμφιθεατρικὴν κατασκευὴν.

Ὁ Ἀγαθόπουλος εἶνε μεμνηστευμένος μετὰ πολυτέρου νεανίδος, ἀλλὰ φοβεῖται τὸν γάμον.

— Κουτέ, τῷ λέγει ὁ πατήρ του, μήπως καὶ ἐγὼ δὲν ὑπανδρεύθην.

— Ναί, ἀπαντᾷ ὁ Ἀγαθόπουλος, ἀλλὰ σὺ ἐπῆρες τὴν μητέρα, ἐνῶ ἐγὼ πρόκειται νὰ νυμφευθῶ με μίαν ἄγνωστον!